

28143 LLEI 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions. («BOE» 303, de 19-12-1987.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

Aquesta Llei respon a la necessitat d'establir, per primera vegada a Espanya, un marc jurídic bàsic que contingui les línies mestres a les quals s'ha d'ajustar la prestació de les diverses modalitats de telecomunicació, a la vegada que es defineixin amb nitidesa les funcions i responsabilitats de l'Administració pública i dels sectors públic i privat.

En aquest context és necessari destacar el caràcter dinàmic de les telecomunicacions per la seva incidència en tots els estrats i sectors que configuren el teixit tecnològic i industrial d'un país avançat. Tanmateix, la dispersió i heterogeneïtat normativa en aquest àmbit han dificultat tradicionalment el desenvolupament de nous serveis i l'expansió d'altres.

La Llei, alhora que intenta atendre els problemes del present, tendeix a establir les bases per al futur de les nostres telecomunicacions, de manera que siguin una peça fonamental del desenvolupament tecnològic i econòmic del nostre país. Per a això es configura la prestació dels serveis de telecomunicació en un marc obert a la lliure concurrència i a la incorporació de nous serveis.

La Llei s'estructura en quatre títols, vuit disposicions addicionals, quatre disposicions transitòries, una de derogatòria, una disposició final i un annex de definicions.

Com a principi general, la Llei configura les telecomunicacions com a serveis essencials de titularitat estatal reservats al sector públic, defineix el domini públic radioelèctric i n'ordena la utilització, i alhora estableix l'exclusió de determinats serveis d'aquest règim.

Així mateix, la Llei classifica els serveis de telecomunicació en diversos grups i destina a cada un articles específics, a l'efecte de diferenciar el servei que rep l'usuari en cada cas i el tractament legal que es dona als uns i els altres.

La Llei introdueix en la prestació dels serveis el règim de lliure adquisició dels terminals per l'usuari sempre que els equips terminals que es connectin als punts corresponents hagin obtingut els certificats d'homologació i de compliment de les especificacions tècniques oportunes.

Una novetat de la Llei és la regulació dels serveis de valor afegit, que s'ocupen de satisfer noves necessitats específiques de telecomunicació, singularment connectant amb els sistemes de tractament de la informació, cosa que facilita l'expansió d'aquest nou mercat.

Per a la planificació integrada dels serveis, la racionalització de les inversions i el funcionament integrat de les xarxes existents, es preveu l'aprovació per part del Govern del Pla nacional de telecomunicació.

Finalment, es crea el Consell Assessor de Telecomunicacions com a màxim òrgan assessor del Govern en la matèria i s'estableixen els criteris per a la formalització d'un nou contracte amb la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya.

TÍTOL PRIMER

Disposicions generals

Article 1.

1. L'objecte d'aquesta Llei és l'ordenació de les telecomunicacions i qualsevol comunicació mitjançant cables i radiocomunicació, la competència exclusiva de les quals correspon a l'Estat, d'acord amb l'article 149.1.21 de la Constitució, en el marc d'una política integrada del sector que asseguri la seva planificació, coordinació i desenvolupament harmònic.

2. Els serveis civils de telecomunicació tenen per objecte la satisfacció de les necessitats públiques i privades de telecomunicació mitjançant un conjunt homogeni de mitjans amb unes característiques tècniques i de qualitat adequades als objectius fixats.

3. Als efectes d'aquesta Llei, els termes definits a l'annex tenen el significat que s'hi assigna.

Article 2.

1. De conformitat amb el que preveu l'article 128.2 de la Constitució, i en els termes d'aquesta Llei, les telecomunicacions tenen la consideració de serveis essencials de titularitat estatal reservats al sector públic, amb les excepcions que s'estableixen als articles 9, 10, 21 i 22.

2. Els serveis de telecomunicació s'han d'organitzar de manera que es pugui garantir eficaçment el secret de les comunicacions, de conformitat amb el que preveu l'article 18.3 de la Constitució.

Article 3.

L'Estat ha d'assegurar l'extensió i l'ús general dels serveis públics de telecomunicació, d'acord amb els mitjans disponibles i en les condicions de prestació determinades a la legislació vigent.

Article 4.

En la reglamentació de la prestació dels serveis de telecomunicació s'han de tenir en compte els plans i recomanacions acordats al si dels òrgans de la Unió Internacional de Telecomunicacions, de la Comunitat Econòmica Europea i altres organismes internacionals, en virtut dels convenis i tractats dels quals Espanya sigui part.

Article 5.

1. Els serveis de telecomunicació que duguin a terme activitats essencials per a la defensa nacional constitueixen una part integrant d'aquesta.

2. De conformitat amb el que estableix la legislació reguladora de la defensa nacional, el Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions és l'òrgan de l'Administració civil de l'Estat amb competència per executar la política de defensa nacional en el sector de les telecomunicacions, sota la coordinació del Ministeri de Defensa i d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

En el marc de les funcions relacionades amb la defensa civil, correspon al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions estudiar, planejar, programar, proposar i executar tots els aspectes que es relacionin amb l'aportació del Ministeri a la Defensa Nacional en l'àmbit de les telecomunicacions.

A aquests efectes, els ministeris de Defensa i de Transports, Turisme i Comunicacions han de coordinar la planificació del sistema de telecomunicacions de les Forces Armades a fi d'assegurar, en la mesura que es pugui, la compatibilitat amb els serveis civils. Així mateix, han d'elaborar els programes de coordinació tecnològica

necessaris que facilitin l'harmonització, homologació, coordinació i utilització, conjunta o indistinta, dels mitjans, sistemes i xarxes civils i militars en l'àmbit de les telecomunicacions. Per a l'estudi i informe d'aquestes matèries s'han de constituir els organismes interministerials que es considerin adequats, amb la composició i competència que es determini per reglament.

3. En l'àmbit de la protecció civil, en la seva específica relació amb l'activitat de les telecomunicacions, el Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions ha de col·laborar amb el Ministeri de l'Interior i amb els òrgans corresponents de les comunitats autònomes amb competències sobre aquesta matèria, en els termes previstos a la legislació de protecció civil.

4. Els centres, establiments i dependències adscrits als serveis de telecomunicació han de disposar de les mesures i sistemes de seguretat, vigilància, difusió d'informació, prevenció de riscos i protecció que determini el Govern, a proposta dels ministeris de Defensa, Interior o Transports, Turisme i Comunicacions, dins l'àmbit de les seves respectives competències, tant en situacions de normalitat o de crisi com en els supòsits que preveuen la Llei de protecció civil, la Llei orgànica reguladora dels estats d'alarma, excepció i setge o en temps de guerra.

Article 6.

1. L'Administració ha de fomentar la participació de les associacions de consumidors i usuaris d'acord amb la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris. A aquests efectes, han de ser escoltades en l'establiment de les condicions generals dels contractes de les empreses que actuïn en règim de monopoli.

2. L'Administració ha de mantenir informats els usuaris de les prestacions dels serveis de telecomunicació que a cada moment es trobin a disposició d'aquests, així com de les seves modificacions.

3. El Reglament de prestació de cada servei ha d'establir els drets i deures dels usuaris, la difusió i compliment dels quals l'ha de tutelar l'Administració.

Article 7.

1. Correspon a l'Estat la gestió, amb les seves facultats inherents d'administració i control, del domini públic radioelèctric, que s'ha d'exercir amb subjecció al que estableixen els tractats i acords internacionals i atenent les instruccions i recomanacions de la Unió Internacional de Telecomunicacions.

2. Per a la defensa d'aquest domini públic, i sense perjudici de la protecció radioelèctrica d'instal·lacions i imposició de servituds, prevista a la legislació vigent, l'Administració ha d'establir per reglament, dins els límits que es determinen a la disposició addicional quarta, les limitacions a la propietat i servituds necessàries per a la protecció radioelèctrica de les instal·lacions de l'Administració que es necessitin per al control de la utilització de l'espectre radioelèctric. Així mateix, aquesta protecció radioelèctrica es pot atorgar a estacions terrenes de satèl·lits, estacions de recerca de radioastronomia i astrofísica i centres similars, quan sigui necessari per al bon funcionament del servei públic o en virtut d'acords internacionals.

3. La reserva del domini públic radioelèctric a favor d'una o diverses persones o entitats diferents de les administracions públiques es grava amb un cànon destinat a la protecció, ordenació, gestió i control de l'espectre radioelèctric, en els termes que preveu la disposició addicional novena.

4. La gestió i administració de l'espectre de freqüències radioelèctriques i la seva assignació correspon al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions. Així mateix, correspon a aquest Ministeri la comprovació tècnica de les emissions radioelèctriques, la identificació,

localització i eliminació d'interferències perjudicials i la detecció d'infraccions, irregularitats i pertorbacions en els sistemes de telecomunicació.

Per reglament s'han d'establir les característiques tècniques i condicions de funcionament dels equips, aparells i estacions que utilitzin l'espectre de freqüències radioelèctriques, així com els requisits exigibles als seus titulars.

En tot cas els nivells de radiació radioelèctrics no poden suposar un perill per a la salut pública.

Article 8.

La utilització del domini públic radioelèctric a partir de satèl·lits de comunicacions està sotmesa al dret internacional. La seva explotació, en l'àmbit de sobirania espanyola, queda reservada a l'Estat, que la pot realitzar en la forma que es disposi en virtut de concerts amb organismes internacionals, o en alguna de les modalitats de gestió directa o indirecta que preveu aquesta Llei.

TÍTOL II

Dels serveis civils de telecomunicació

CAPÍTOL PRIMER

Disposicions comunes

Article 9.

1. Als efectes del que preveu aquesta Llei, els serveis de telecomunicació, exclosos els de difusió, que es prestin dins una mateixa propietat privada, no utilitzin el domini públic radioelèctric i no tinguin connexió a l'exterior, no tenen la consideració de servei públic de telecomunicació, sempre que el titular del servei i el seu usuari siguin la mateixa persona física o jurídica i no es prestin serveis de telecomunicació a tercers.

2. Així mateix, queden excloses de la consideració de servei públic de telecomunicació les instal·lacions de seguretat o intercomunicació que, sense connexió a xarxes exteriors i sense utilitzar el domini públic radioelèctric, prestin servei a un immoble o a una comunitat de propietaris.

3. L'autorització administrativa per a la posada en funcionament d'aquests serveis s'entén concedida amb caràcter general. En tot cas els equips, aparells o sistemes que serveixin de suport per als serveis inclosos en aquest article han de disposar dels corresponents certificats d'homologació i de compliment de les especificacions tècniques oportunes, d'acord amb el procediment que disposa l'article 29 d'aquesta Llei.

4. La connexió a xarxes exteriors dels serveis i instal·lacions a què es refereixen els números anteriors s'ha de fer de conformitat amb el que preveu aquesta Llei per a cada tipus de servei als quals es pretenguin connectar.

Article 10.

1. No tenen la consideració de serveis públics de telecomunicació els proporcionats a través de les xarxes pròpies de telecomunicació, instal·lades per:

a) Les companyies ferroviàries, sempre que les xarxes i serveis estiguin afectes al control de trànsit ferroviari.

b) Les companyies de producció, transport i distribució d'energia elèctrica, entre els seus despatxos tècnics de control i els centres que serveixin als seus objectius industrials, així com entre aquests centres i els punts de consum, sempre que utilitzin per a això la pròpia xarxa de transport i distribució d'energia elèctrica i es tracti d'apli-

cacions afectes a la pròpia activitat d'aquestes companyies.

2. Perquè aquests serveis es puguin mantenir fora de la consideració de serveis públics de telecomunicació és un requisit imprescindible que estiguin afectes als objectius específics indicats al paràgraf anterior i destinats a l'ús exclusiu del titular o titulars del servei.

3. L'establiment d'aquests serveis de telecomunicacions requereix, en tot cas, l'autorització administrativa prèvia atorgada pel Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, en la forma que es determini per reglament.

Per a l'atorgament de les autoritzacions és necessari l'informe previ de la Delegació del Govern en l'explotació del sistema elèctric, si es tracta de companyies de producció, transport i distribució d'energia elèctrica.

4. La instal·lació d'altres xarxes de telecomunicació per les entitats esmentades o per altres entitats tenen la consideració, a tots els efectes, de xarxes de telecomunicació afectes a serveis de valor afegit dels compresos a l'article 23, els quatre primers apartats del qual els són íntegrament aplicables.

5. Per a la millor coordinació dels serveis de telecomunicació, l'Administració de l'Estat pot imposar el compliment de condicions tècniques específiques o addicionals en les instal·lacions. Així mateix, pot exigir la qualificació adequada i l'homologació tècnica corresponent de les empreses que facin serveis d'instal·lació i manteniment.

L'Administració de l'Estat, a l'efecte de disposar de la informació necessària per a la coordinació amb els serveis públics de telecomunicació, pot determinar per reglament els requisits exigibles als peticionaris de les autoritzacions administratives en relació amb els projectes i les condicions d'explotació de les instal·lacions.

Article 11.

Es consideren serveis oficials de telecomunicació els establerts per línies, sistemes o xarxes oficials, i s'entenen per tals les de titularitat de l'Administració de l'Estat que prestin servei en exclusiva a òrgans d'aquesta o a altres administracions públiques en les condicions que s'estableixin per reglament.

Article 12.

1. Els serveis de telecomunicació que, en tot cas, l'Estat es reserva per a la seva explotació, en règim de gestió directa, per si mateix o pels seus ens públics, a través dels òrgans competents, segons la seva legislació específica, són els següents:

- Serveis radioelèctrics d'ajuda a la meteorologia.
- Serveis radioelèctrics d'ajuda a la navegació aèria.
- Serveis radioelèctrics d'ajuda a la navegació marítima.
- Serveis radioelèctrics d'ajuda a la navegació aeroespacial.

2. L'Estat, en l'àmbit de les seves competències, també explota els serveis de telecomunicació següents:

- Serveis radioelèctrics d'exploració de recursos naturals.
- Serveis radioelèctrics de recerca espacial.
- Serveis radioelèctrics de radioastronomia.
- Serveis de socors i seguretat de la vida humana al mar.
- Serveis de telecomunicació, informació i auxili a la carretera.
- Aquells altres de característiques similars als enumerats i que, pel fet d'afectar la seguretat de la vida humana, la seguretat de l'Estat o per excepcionals raons d'interès públic, s'estableixin mitjançant un reial decret.

Respecte d'aquests serveis l'Estat pot fer concessions en les condicions que es determinin per reglament.

3. Els titulars del servei a què es refereixen els apartats anteriors tenen al seu càrrec la inversió, explotació i conservació de les xarxes necessàries per a la prestació dels serveis de la seva competència, i han de disposar de les mesures de planificació d'aquests que garanteixin la coordinació i integració d'aquesta en el Pla nacional de telecomunicació, tot això en els termes que preveu l'article 28 d'aquesta Llei.

4. Els titulars del servei poden concertar amb les entitats concessionàries de serveis portadors o de serveis finals de telecomunicació la prestació parcial o total de la xarxa de telecomunicació necessària per a un servei determinat.

CAPÍTOL II

Serveis finals i portadors

Article 13.

1. Serveis finals de telecomunicació són els serveis de telecomunicació que proporcionen la capacitat completa per a la comunicació entre usuaris, incloses les funcions de l'equip terminal, i que generalment requereixen elements de commutació.

Formen part d'aquests serveis, inicialment, els següents: telefònic urbà, interurbà i internacional; telefònic mòbil automàtic; telefònic mòbil marítim o aeronàutic de correspondència pública; telegrams; tèlex; teletext; mòbil marítim radiotelegràfic; telefax; burofax; datafax; videotext, i videotelefònic.

També es poden incloure entre els serveis finals de telecomunicació els que defineixin els organismes internacionals de telecomunicació competents per ser prestats amb caràcter universal, i en particular els que es defineixin en l'àmbit de la Comunitat Econòmica Europea per a la seva introducció coordinada en tots els països membres.

2. Els serveis finals de telecomunicació es presten en règim de monopoli al públic en general, als titulars de serveis de telecomunicació que no tinguin el caràcter de públics i als explotadors de serveis de valor afegit en els termes que es determinin per reglament.

La determinació de la prestació de cada servei final de telecomunicació en gestió directa o indirecta s'ha d'establir mitjançant un reial decret.

3. El Reglament tècnic de cada servei final de telecomunicació a què es fa referència a l'article 19 ha de definir els punts de connexió als quals es connecten els equips terminals d'aquest. Aquesta definició ha de contenir les especificacions completes de totes les característiques tècniques i operacionals que hagin de complir els equips terminals.

4. Els equips terminals, les funcions dels quals s'han d'especificar en la definició de cada servei final de telecomunicació, es poden adquirir lliurement a l'entitat explotadora o a una altra entitat, o aquestes els poden cedir mitjançant qualsevol altre títol jurídic vàlid.

Els reglaments tècnics han d'establir el ritme amb què els usuaris assoleixen la plena vigència del règim de lliure adquisició dels terminals per a cada servei. Excepcionalment es pot mantenir algun tipus de terminals dins el règim de monopoli si això permet assegurar millor la qualitat del servei, la seguretat de la xarxa o la seva integritat.

5. Per connectar equips terminals als punts de connexió, sigui quin sigui el seu règim de propietat, és una condició necessària que aquests hagin obtingut els corresponents certificats d'homologació i de compliment de les especificacions esmentades al punt 3 d'aquest article,

a fi de garantir tant la seguretat de l'usuari com el funcionament correcte de la xarxa de telecomunicació, tot això d'acord amb els procediments establerts a l'article 29.

Article 14.

1. Serveis portadors són els serveis de telecomunicació que proporcionen la capacitat necessària per a la transmissió de senyals entre punts de terminació de xarxa definits.

En aquest tipus de serveis hi ha dues modalitats:

a) Serveis que utilitzen xarxes de telecomunicació commutades per enllaçar els punts de terminació, com ara la transmissió de dades per xarxes de commutació de paquets, per xarxes de commutació de circuits, per la xarxa telefònica commutada o per la xarxa tèlex.

b) Serveis que utilitzen xarxes de telecomunicació no commutades. Pertany a aquest grup, entre altres, el servei de lloguer de circuits.

2. Els serveis definits a l'apartat 1, a), d'aquest article s'ofereixen als titulars de serveis de telecomunicació que no tinguin el caràcter de públics i a les entitats explotadores de serveis de valor afegit, o a l'ús general en els termes que es determinin per reglament.

3. Els serveis definits a l'apartat 1, b), d'aquest article s'ofereixen a les entitats titulars de serveis de valor afegit que disposin del corresponent títol habilitador, de conformitat amb el que disposa l'article 22, en els termes que es determinin per reglament.

4. Els punts de terminació de xarxa a què fa referència la definició de serveis portadors han d'estar completament especificats en totes les seves característiques tècniques i operacionals en els corresponents reglaments tècnics esmentats a l'article 19 d'aquesta Llei.

L'usuari pot connectar als punts de terminació de xarxa qualsevol aparell o equip de la seva propietat, arrendat o cedit mitjançant qualsevol altre títol jurídic vàlid per l'entitat explotadora del servei portador o per una altra entitat, sempre que aquest disposi dels corresponents certificats d'homologació i de compliment de les especificacions esmentades, a fi de garantir tant la seguretat de l'usuari com el funcionament correcte de la xarxa de telecomunicació a què estigui connectat, tot això d'acord amb els procediments establerts a l'article 29.

5. Els serveis portadors els presten en règim de monopoli per gestió directa o indirecta entitats que siguin al seu torn explotadores de serveis finals de telecomunicació, amb les excepcions del paràgraf següent, en les condicions que es determinin en els reglaments tècnics i de prestació de cada servei.

Els serveis portadors que s'utilitzin com a suport de serveis de difusió o per a la transmissió d'imatges s'exploten per gestió directa d'una entitat pública a la qual s'atribueixi mitjançant un reial decret la prestació d'aquests serveis o mitjançant gestió indirecta a través d'una entitat titular de serveis finals de telecomunicació, amb la corresponent concessió administrativa prèvia.

El títol habilitador per a la prestació d'aquests serveis ha d'especificar cadascun d'aquests serveis, i no és vàlida una concessió genèrica.

Excepcionalment es pot autoritzar que més d'una d'aquestes entitats exploti serveis equivalents si disposen de capacitat de xarxa instal·lada excedentària, per tal de millorar la rendibilitat de l'explotació. Així mateix es pot establir la interconnexió obligatòria de les xarxes per a l'aprofitament d'aquesta capacitat, tot això en l'àmbit del que preveu l'article 28 d'aquesta Llei.

Article 15.

1. En la gestió indirecta dels serveis portadors i finals de telecomunicació és aplicable la legislació de contractes

de l'Estat sobre règim del contracte de gestió de serveis públics.

2. A més de les condicions que es determinin per reglament, el concessionari ha de posseir la nacionalitat espanyola. Si és persona jurídica, la participació estrangera en el seu capital, ja sigui directament o a través de filials, queda subjecta al que disposa la legislació sobre inversions estrangeres en sectors específics i, en cap cas, la participació estrangera no pot superar el 25 per 100 del capital.

3. En la concessió dels serveis públics a què es fa referència en aquest article són aplicables les següents regles:

a) El termini màxim de durada de la concessió és de trenta anys.

b) L'explotació per gestió indirecta i règim de monopoli exigeix la figura del delegat del Govern en l'entitat concessionària, les atribucions del qual s'han d'establir per reglament i incloure, en tot cas, el dret de veto per raons d'interès públic davant els acords del concessionari.

c) Intransferibilitat de les concessions i prohibició de subcontractació de les prestacions incloses en aquestes, amb les excepcions que es determinin per reglament.

d) La concessió d'aquests serveis públics pot comportar l'obligació de satisfer a l'Administració el cànon anual que es determini per reglament, que s'ha d'establir en funció del percentatge dels ingressos bruts d'explotació, sense que en cap cas no pugui excedir l'1 per 1.000 dels ingressos esmentats.

Article 16.

1. La prestació dels serveis portadors i dels serveis finals de telecomunicació s'ha d'ajustar, amb caràcter general, als principis següents:

a) L'àrea de cobertura és tot el territori espanyol. Tanmateix, si els condicionaments tècnics, la disponibilitat de mitjans, la penetració de nous serveis o facilitats o altres circumstàncies semblants obliguen a això, hi poden haver punts o zones excepcionalment i transitòriament no cobertes.

b) Marges uniformes de qualitat del servei en el seu àmbit de cobertura.

c) Compatibilitat entre les diferents generacions d'equips d'un mateix servei per garantir-ne la prestació sense solució de continuïtat.

d) Possibilitat d'accés a una determinada modalitat de servei de tots els equips terminals que legalment s'hi puguin connectar.

e) Possibilitat d'intercanvi i enviament de comunicacions, pels serveis que permeten aquests usos, sense altres limitacions que les imposades per les lleis, per resolució judicial o que siguin conseqüència d'un incompliment contractual greu o reiterat per part de l'usuari o abonat.

f) Garantia del secret de les comunicacions, de conformitat amb el que preveu l'article 18.3 de la Constitució.

g) Aplicació de tarifes homogènies a serveis equivalents. Les tarifes les ha d'aprovar el Govern a proposta del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions i s'han d'inspirar en la ponderació conjunta dels criteris següents:

— Accessibilitat dels serveis públics a l'ús dels ciutadans en condicions equitatives i raonables.

— Adequació als costos reals dels serveis, incloent-hi l'amortització de les instal·lacions.

2. En particular, tots els ciutadans tenen dret a accedir al servei telefònic, tant en la modalitat de telèfons públics com d'abonament en el seu domicili, i a aquest

efecte s'han d'establir els mecanismes adequats per garantir que l'exercici d'aquest dret es pugui fer efectiu en tot el territori nacional, en el termini més breu possible.

Article 17.

1. L'explotació de serveis portadors o serveis finals de telecomunicació comporta el dret a establir la xarxa i infraestructura necessàries per a la seva prestació, en l'àmbit de les condicions que estableix l'article 28 d'aquesta Llei.

En aquest sentit, els diferents instruments d'ordenació urbanística del territori han de tenir en compte la instal·lació de serveis de telecomunicació, i a aquest efecte l'òrgan encarregat de la seva redacció ha de sol·licitar a l'Administració la informació oportuna.

2. L'explotació de serveis portadors o serveis finals de telecomunicació comporta la facultat d'ocupació de domini públic en la mesura que ho requereixi la instal·lació de la infraestructura del servei públic de què es tracti. En cada cas l'autorització corresponent l'ha d'atorgar el Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions amb el compliment previ dels requisits següents:

a) Presentació del projecte tècnic oportú per a la seva aprovació per part de l'òrgan competent del Ministeri esmentat.

b) Informe favorable de l'òrgan competent de l'Administració pública titular del domini afectat.

Quan es tracti d'autoritzacions d'ús del domini públic municipal, cal atènyer-se al que disposa l'article següent.

3. L'explotació de serveis portadors o serveis finals de telecomunicació implica la declaració d'utilitat pública, als efectes del que disposa la legislació sobre expropiació forçosa, i és aplicable el procediment especial d'urgència establert a l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa, sempre que hi concorrin els requisits següents:

a) Aprovació del projecte tècnic oportú per part de l'òrgan competent del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions.

b) Declaració d'utilitat pública en cada cas concret, que correspon, en el supòsit d'explotació per gestió indirecta i règim de monopoli, al delegat del Govern en l'entitat concessionària. Tenen la condició de beneficiaris de l'expropiació, als efectes assenyalats a l'article 2 de la Llei d'expropiació forçosa, les entitats explotadores dels serveis a què es refereix aquest article.

Article 18.

1. Les autoritzacions d'ús de domini públic municipal, a què es refereix l'article anterior, s'han d'atorgar de conformitat amb el que disposa la legislació de règim local.

2. És obligatòria la canalització subterrània quan estigui establert en l'instrument de planejament urbanístic degudament aprovat.

En el sòl urbanitzable, l'òrgan urbanístic actuant o el titular de la urbanització estan obligats a rescabalar del superior cost de la canalització subterrània que s'imposi l'entitat gestora del servei de telecomunicació, i al seu torn aquest cost pot repercutir sobre el destinatari final.

En el sòl urbà, quan en virtut de les normes a què fa referència aquest article l'entitat gestora estigui obligada a fer obres de canalització subterrànies, el superior cost d'aquestes ha de ser sufragat per l'entitat en les proporcions següents:

a) El 90 per 100 quan es tracti d'immobles o terrenys que integrin el patrimoni històric artístic espanyol, de conformitat amb la seva legislació específica, o de terrenys en capitals de províncies o municipis de més de 50.000 habitants, classificats com a sòl urbà en el corresponent

Pla general i que disposin de la totalitat dels serveis a què es refereix l'article 78 del text refós de la Llei sobre règim del sòl i ordenació urbana.

b) El 60 per 100 en els municipis a què es refereix l'apartat anterior, quan la instal·lació s'hagi de fer en sòl que, tot i estar classificat com a urbà, no disposi de la totalitat dels serveis assenyalats al dit article 78.

c) El 60 per 100 quan es tracti d'edificacions o conjunts urbans amb una antiguitat superior als cent anys i que posseïxin especial interès historicoartístic o de terrenys situats en municipis de menys de 50.000 i més de 20.000 habitants, classificats com a sòl urbà en el corresponent Pla general, i que disposin de la totalitat dels serveis a què es refereix el dit article 78.

d) El 30 per 100 en els municipis a què es refereix l'apartat anterior, quan la instal·lació s'hagi de fer en sòl urbà que no disposi de la totalitat dels serveis assenyalats, o bé en municipis de menys de 20.000 i més de 10.000 habitants, sempre que es tracti de sòl urbà dotat de tots els serveis.

e) El 20 per 100 en el sòl urbà qualificat com a tal en un pla general d'ordenació i no inclòs en cap dels apartats anteriors.

Article 19.

Per a l'explotació dels serveis portadors i dels serveis finals de telecomunicació, és preceptiva l'aprovació dels corresponents reglaments tècnics i de prestació dels serveis.

Aquesta reglamentació ha de regular, en particular, els aspectes següents:

a) Definició dels punts de terminació de xarxa dels serveis portadors i dels punts de connexió dels serveis finals, així com dels terminals que, excepcionalment, siguin part integrant d'aquests.

b) Establiment de les característiques i procediments que s'han de seguir per connectar al servei els terminals homologats a través dels punts de connexió o dels punts de terminació de la xarxa corresponent.

c) Els generals del règim de prestació del servei públic quant a obligacions de la prestació, obligacions de manteniment, terminis d'instal·lació i de la cobertura del servei, així com les obligacions contractuals entre usuari i entitat exploradora del servei, regulació que no pot contenir previsions que comportin en el contracte una posició de desequilibri, en perjudici de l'usuari, entre els drets i les obligacions de les parts.

CAPÍTOL III

Serveis de valor afegit

Article 20.

1. Serveis de valor afegit són els serveis de telecomunicació que, tot i no ser serveis de difusió, i utilitzant com a suport serveis portadors o serveis finals de telecomunicació, afegeixen altres facilitats al servei suport o satisfan noves necessitats específiques de telecomunicació com, entre altres, accedir a informació emmagatzemada, enviar informació o fer el tractament, dipòsit i recuperació d'informació. Tenen aquesta mateixa consideració els serveis que utilitzin com a suport la seva pròpia xarxa en les condicions de l'article 23.

2. Sense perjudici del que estableix l'article 24.4, els serveis de valor afegit es presten en règim de concurrència. La seva explotació la poden fer els titulars de serveis portadors o serveis finals de telecomunicació i qualsevol persona física o jurídica, en els termes que preveu aquesta Llei.

Article 21.

Els serveis de valor afegit que utilitzin com a suport exclusivament serveis finals de telecomunicació o serveis portadors dels definits al punt 1, a), de l'article 14, no tenen la consideració de servei públic. L'autorització administrativa requereix la notificació prèvia de l'inici de l'explotació al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions. L'autorització s'entén concedida si transcorre el termini d'un mes sense que hagi recaigut una resolució administrativa expressa; en cap cas no s'entenen adquirides per silenci administratiu facultats en contra del que preveu l'ordenament jurídic.

Article 22.

1. La gestió indirecta dels serveis de valor afegit que utilitzin com a suport serveis portadors dels definits al punt 1, b), de l'article 14 exigeix una concessió administrativa.

2. No obstant això, quan en els serveis als quals es refereix el punt 1 d'aquest article, el titular i l'usuari de cada servei siguin la mateixa persona física o jurídica i no es prestin a tercers, la seva explotació requereix autorització administrativa.

3. L'Administració ha de determinar per reglament els requisits exigibles als peticionaris d'aquestes concessions o autoritzacions administratives.

Article 23.

1. Els serveis de valor afegit que requereixin la instal·lació de xarxes de telecomunicació diferents de les dels titulars dels serveis finals i portadors han de necessitar, en tot cas, una concessió administrativa, que no es pot atorgar si hi ha serveis portadors o serveis finals de telecomunicació que puguin substituir la xarxa de telecomunicació especial proposada per l'aspirant a concessionari.

2. És causa d'extinció de la concessió l'establiment de serveis portadors o serveis finals de telecomunicació que puguin substituir de manera eficient la xarxa de telecomunicació especial implantada. L'Administració ha d'establir un termini de temps durant el qual el concessionari pot continuar l'explotació de la seva xarxa per permetre'n l'amortització, transcorregut el qual es considera revocada la concessió.

3. L'explotació d'aquests serveis la pot fer qualsevol persona física o jurídica, sense més limitacions que les establertes a les lleis i amb les condicions que s'estableixen per als concessionaris de serveis portadors i serveis finals de telecomunicació a l'article 15 d'aquesta Llei, que són aplicables íntegrament a aquest cas, amb l'excepció del punt b) de l'apartat tercer.

4. Per a la millor coordinació dels serveis de telecomunicació, l'Administració pot imposar el compliment de condicions tècniques específiques o addicionals en les instal·lacions. Així mateix, pot exigir la qualificació adequada i l'homologació tècnica corresponent de les empreses que facin serveis d'instal·lació i manteniment.

5. L'Administració ha d'aprovar els reglaments tècnics i de prestació dels serveis, així com la documentació exigible, que ha d'incloure preceptivament els projectes tècnics i les condicions d'explotació de les instal·lacions.

Article 24.

1. En tot cas, les entitats que exploten els serveis de valor afegit estan obligades a complir les especificacions dels punts de connexió dels serveis finals de telecomunicació i dels punts de terminació de xarxa dels serveis portadors que utilitzin. Amb aquesta finalitat, els equips que connectin a aquests punts de connexió i de terminació de la xarxa han d'haver obtingut necessàriament els corres-

ponents certificats d'homologació i de compliment de les especificacions esmentades per garantir tant la seguretat de l'usuari com el funcionament correcte de la xarxa de telecomunicació. Aquesta obligació es fa extensiva a tots els equips integrants de les xarxes de telecomunicació especials que s'esmenten a l'article 23.1.

2. Els serveis de valor afegit a què es refereixen els articles 22 i 23 no s'autoritzen o concedeixen quan el servei que es pretengui explotar constitueixi un servei final de telecomunicació que ja està en explotació, exclòs el videotext, o bé un servei portador o un servei de difusió.

3. Els serveis de valor afegit que es prestin a tercers han d'oferir alguna característica que els diferenciï del servei suport que utilitzen, i en cap cas no és permesa la simple cessió del servei suport.

Es poden establir per reglament per a cada servei les condicions tècniques de prestació i en tot cas el valor màxim que pot assolir el quocient resultat de dividir l'import anual dels costos dels serveis portadors utilitzats pel dels ingressos obtinguts per l'explotació del servei.

4. Excepcionalment, el Govern pot excloure del règim d'explotació en concurrència determinats serveis de valor afegit quan s'hi doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que no hi hagi iniciativa privada en les condicions legalment establertes per a la prestació d'un servei que es consideri d'interès.

b) Que el dimensionament idoni de l'empresa signifiqui de fet la impossibilitat de concurrència.

c) Que l'interès públic i social en l'extensió de la prestació del servei ho aconselli.

Les entitats concessionàries de serveis públics de telecomunicació poden ser obligades a prestar els serveis a què es refereix aquest apartat.

5. El Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions ha de vetllar perquè les entitats explotadores de serveis portadors o serveis finals de telecomunicació, que al seu torn ofereixin serveis de valor afegit en concurrència, garanteixin que es respecta el principi de neutralitat en relació amb les condicions de prestació dels serveis suport dels serveis de valor afegit.

Per a això, aquestes entitats explotadores, a més d'altres requisits que s'han d'establir per reglament, han d'establir la comptabilitat separada entre les seves activitats sotmeses al règim de tarifes aprovades pel Govern i les seves activitats en règim de concurrència, així com sol·licitar l'autorització prèvia per a l'explotació conjunta de serveis de valor afegit amb altres entitats.

6. El Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions ha d'establir un registre central de serveis de valor afegit en què han d'estar inscrits totes les dades que es determinin per reglament, tant respecte a l'explotador del servei com a les seves condicions i característiques.

7. Les entitats explotadores de serveis de valor estan obligades a garantir el secret de les comunicacions i el principi de no-discriminació de cap potencial usuari del servei sempre que es trobi dins la zona de cobertura d'aquest i es disposi d'instal·lacions suficients per a això, tot això sense perjudici del que estableix la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris.

CAPÍTOL IV

Serveis de difusió*Article 25.*

1. Els serveis de difusió són serveis de telecomunicació en què la comunicació es fa en un sol sentit a diversos punts de recepció simultàniament. La prestació en règim

de gestió indirecta d'aquests serveis requereix concessió administrativa.

2. La televisió sempre té la consideració de servei de difusió i en cap cas no es pot prestar com a servei final o de valor afegit.

S'entén per televisió la forma de telecomunicació que permet l'emissió o transmissió d'imatges no permanents, per mitjà d'ones electromagnètiques propagades per cable, per satèl·lit, per l'espai sense guia artificial o per qualsevol altre mitjà.

Sense perjudici del que preveu aquesta Llei, el règim jurídic de la televisió es regula per la seva legislació específica.

3. No té la consideració de televisió l'emissió o transmissió d'imatges realitzades per instal·lacions que sense connexió a xarxes exteriors i sense utilitzar el domini públic, prestin servei en un vehicle, en un immoble o en una comunitat de propietaris constituïda de conformitat amb el que preveu la Llei 49/1960, de 21 de juliol, o en una illa urbana de finques adjacents.

Així mateix, no es considera televisió la mera recepció d'imatges per a la seva transmissió, realitzada en les mateixes condicions enumerades al paràgraf anterior, que es regeix pel que disposa la legislació d'antenes col·lectives, ni la transmissió d'imatges realitzada pel servei final videotelefònic esmentat a l'article 13 d'aquesta Llei.

4. Les entitats explotadores de serveis de difusió poden prestar addicionalment serveis de valor afegit com, entre altres, teletext, imatge fixa amb so i radiodifusió de facsimil, sempre que utilitzin com a suport els seus propis serveis de difusió i en els termes que s'estableixin en els respectius reglaments tècnics i de prestació dels serveis. La prestació en règim de gestió indirecta d'aquests serveis requereix la concessió administrativa prèvia d'aquests.

5. Per a qualsevol servei de videoconferència i per a tota transmissió d'imatges, sons o textos fins als centres de producció, a excepció dels enllaços mòbils, o des dels centres de producció fins als centres d'emissió o distribució, o qualsevol altre tipus de serveis portadors que necessitin els serveis de difusió per a la transmissió, emissió o distribució dels corresponents senyals s'han d'utilitzar els serveis portadors definits a l'article 14.

En cas que el titular del servei de difusió necessiti emissors o xarxes específiques de telecomunicació per atendre totalment o parcialment les seves necessitats de transmissió, emissió o distribució, els és aplicable el règim previst per als serveis de valor afegit que requereix la instal·lació d'una xarxa específica, regulat a l'article 23. Per a la coordinació d'aquestes xarxes cal atènyer-se al que disposa l'article 28.

6. El Govern ha d'aprovar els corresponents reglaments tècnics i de prestació del servei dels serveis de difusió.

Article 26.

És aplicable amb caràcter específic per als serveis de radiodifusió sonora el següent:

1. Els serveis de radiodifusió sonora d'ona curta i d'ona llarga els han d'explotar directament l'Estat o els seus ens públics.

2. Els serveis de radiodifusió sonora d'ona mitjana poden ser explotats, en concurrència, per les modalitats següents:

a) Per gestió directa de l'Estat o dels seus ens públics.

b) Per gestió indirecta mitjançant concessió administrativa estatal a través de persones físiques o jurídiques.

3. Els serveis de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència poden ser explotats,

en concurrència, per qualsevol de les modalitats següents:

a) Directament per les administracions públiques o els seus ens públics amb competència en la matèria, de conformitat amb la legislació sobre mitjans de comunicació social, i indirectament mitjançant concessió administrativa per les corporacions locals.

b) Per gestió indirecta mitjançant concessió administrativa a través de persones físiques o jurídiques.

4. La implantació dels serveis públics als quals es refereix aquest article s'ha d'efectuar sempre d'acord amb els plans tècnics nacionals, aprovats pel Govern, que a aquest efecte elabori el Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions per a tot el territori espanyol.

5. Les concessions per a la gestió indirecta dels serveis de radiodifusió sonora les ha d'atorgar el Govern, amb exclusió de les concessions de serveis de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència, que les han d'atorgar les comunitats autònomes amb competència en matèria de mitjans de comunicació social.

6. En qualsevol cas, amb caràcter previ al començament de la prestació d'un servei, tant en gestió directa com indirecta, és un requisit indispensable l'aprovació per part del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions dels corresponents projectes o propostes tècniques de les instal·lacions i la seva inspecció, així com l'aprovació dels corresponents reglaments tècnics i de prestació dels serveis.

TÍTOL III

De l'administració de les telecomunicacions

Article 27.

1. L'Administració de l'Estat exerceix les competències en matèria de telecomunicacions que s'estableixen en aquesta Llei, i que es despleguin per via reglamentària, a proposta del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions i altres ministeris en l'àmbit de les seves competències específiques.

2. Correspon al Govern l'aprovació del Pla nacional de telecomunicació, al qual fa referència l'article 28.

3. Correspon al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, en coordinació amb el Ministeri d'Afers Exteriors, la proposta de la política a seguir i la participació en les organitzacions internacionals de telecomunicacions, així com les relacions amb organismes i entitats nacionals en matèria de telecomunicacions internacionals.

Article 28.

1. El Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions té la competència de proposar la política de desenvolupament i evolució dels serveis públics de telecomunicació i de les seves xarxes associades, així com d'assegurar-ne l'execució.

2. El Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions ha d'assegurar la coordinació i interconnexió de les xarxes de telecomunicació i infraestructures existents en les condicions que aquest determini, de manera que es procuri la prestació òptima dels serveis i es racionalitzin les inversions. El conjunt dels serveis públics de telecomunicació han d'aparèixer davant l'usuari com una xarxa integrada, independentment que hi hagi més d'una entitat que els presti.

Aquest Ministeri ha d'establir els instruments que permetin a les entitats explotadores de serveis portadors,

serveis finals de telecomunicació i serveis de difusió que disposin de xarxa pròpia la cooperació i interconnexió necessàries per a aquest objectiu.

3. Per assegurar una planificació integrada dels serveis, el Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions ha d'elaborar en coordinació amb els òrgans de l'Estat competents sobre aquests, presentar-lo al Govern per a la seva aprovació, i vetllar per l'execució del Pla nacional de telecomunicació, el qual ha de fixar, en un marc plurianual, el desenvolupament i l'extensió de les xarxes i serveis, així com la introducció d'altres, tot això en el context d'afavorir la integració progressiva de les xarxes de telecomunicació, el desenvolupament industrial i la introducció de tecnologies avançades. En tot cas, s'ha de garantir que la introducció d'aquestes tecnologies no distorsioni la prestació dels serveis preexistents, tant en l'aspecte funcional com econòmic.

4. En l'elaboració del Pla nacional de telecomunicació han de col·laborar les entitats explotadores dels serveis portadors, dels serveis finals de telecomunicació i dels serveis de difusió que disposin de xarxa pròpia. Al seu torn, aquestes entitats han d'elaborar, sotmetre a aprovació i executar els seus propis plans que desenvolupin la part que els afecti del Pla nacional de telecomunicació. Totes les inversions que aquestes o altres entitats facin en les xarxes de telecomunicació les ha d'autoritzar el Ministeri esmentat en la forma que es determini per reglament.

5. Correspon al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions l'elaboració i proposta d'aprovació dels reglaments tècnics i de prestació dels serveis. La proposta ha de ser conjunta amb el departament competent en cada cas quan els reglaments tècnics i de prestació dels serveis es refereixin als esmentats a l'article 12 d'aquesta Llei.

6. També corresponen al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, en els termes d'aquesta Llei, les competències en matèria de concessions, autoritzacions i llicències administratives dels aparells, estacions, sistemes i serveis civils de telecomunicació.

7. L'Administració de l'Estat ha de fomentar el desenvolupament de programes concrets d'actuació i convenis amb les entitats concessionàries dels serveis finals de telecomunicació o de serveis de difusió que disposin de xarxa pròpia i els ens públics o privats interessats en el desenvolupament dels serveis de telecomunicació. Aquests convenis o programes han d'establir el marc i les condicions en què es desenvolupin les relacions entre les parts. L'Administració de l'Estat ha de determinar la forma i el moment en què la infraestructura que en resulti s'ha d'integrar en el patrimoni de les entitats explotadores.

Article 29.

1. Correspon al Govern, a proposta del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions definir i aprovar les especificacions tècniques que permetin garantir el funcionament eficient dels serveis i xarxes de telecomunicació, així com la utilització adequada de l'espectre radioelèctric, en relació amb els equips, aparells, dispositius i sistemes de qualsevol naturalesa que:

- Utilitzin l'espectre de freqüències radioelèctriques.
- Es puguin connectar a les xarxes públiques de telecomunicació o hi enviïn senyals.
- Estiguin afectes a serveis de valor afegit, o puguin pertorbar el funcionament normal d'un servei de telecomunicació.

2. Correspon al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions:

- a) Expedir el corresponent certificat de compliment de les especificacions esmentades.
- b) Aprovar la manera com s'han de fer els assajos per a la seva comprovació.

3. Sense perjudici del que estableixen els números anteriors, el Ministeri d'Indústria i Energia exerceix les competències que tingui atribuïdes per la legislació vigent en matèria de normalització i homologació.

El Govern ha d'establir per reglament els instruments adequats per assegurar la coordinació de les respectives actuacions.

4. Les especificacions tècniques dels equips, aparells i dispositius utilitzats per les Forces Armades les ha de determinar el Ministeri de Defensa, i han de ser compatibles amb les xarxes públiques de telecomunicació perquè sigui possible la seva connexió, en els termes previstos al paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 5.

5. Per a la importació, fabricació en sèrie, venda o exposició per a la venda de qualsevol aparell, equip, dispositiu o sistema és un requisit imprescindible haver obtingut prèviament els certificats d'homologació i de compliment de les especificacions tècniques a què es refereixen els punts anteriors.

Article 30.

Correspon al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions en l'àmbit de la legislació vigent, i en coordinació amb els organismes competents en matèria de recerca i desenvolupament:

a) Elaborar, gestionar i si s'escau executar els programes sectorials de recerca i desenvolupament propis del departament, en matèria de telecomunicacions, en el marc del que disposa la Llei de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica.

b) Promoure, juntament amb altres departaments, la participació espanyola en els programes internacionals de recerca i desenvolupament en matèria de telecomunicació a través de la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia, en el marc del que disposa la Llei de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica.

c) Proposar la política a seguir a fi de garantir la planificació correcta dels serveis de telecomunicació.

d) Fomentar la introducció d'una política de prototipus adequada.

TÍTOL IV

Inspecció i règim sancionador

Article 31.

1. És competència del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions tant l'aplicació del règim sancionador com la inspecció dels serveis, aparells, estacions i sistemes civils de telecomunicació.

2. Els funcionaris de la inspecció de les telecomunicacions tenen en l'exercici de les seves funcions la consideració d'autoritat pública, a tots els efectes, i poden sol·licitar, a través dels governadors civils, el suport necessari de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

Els titulars dels serveis i activitats als quals es refereix aquesta Llei estan obligats a facilitar al personal de la inspecció en l'exercici de les seves funcions la inspecció dels aparells i instal·lacions i de tots els documents, permisos o llicències que estiguin obligats a portar o posseir.

Article 32.

1. La responsabilitat administrativa per les infraccions de les normes d'ordenació de les telecomunicacions correspon:

a) En les infraccions comeses en ocasió de la prestació de serveis emparats per concessió o autorització administrativa, a la persona física o jurídica titular de la concessió o autorització.

b) En les infraccions comeses en ocasió de la prestació de serveis, sense la cobertura del corresponent títol administratiu, a la persona física o jurídica que realitzi l'activitat o, subsidiàriament, a la que tingui la disponibilitat dels equips i les instal·lacions per qualsevol títol jurídic vàlid.

c) En les infraccions comeses pels usuaris o, en general, per tercers que, sense estar compresos en els apartats anteriors, realitzin activitats que es vegin afectades per la legislació d'ordenació de les telecomunicacions a la persona física o jurídica a la qual estigui dirigit el precepte infringit o a la que les normes corresponents atribueixin específicament la responsabilitat.

2. La responsabilitat administrativa s'exigeix a les persones a què es refereix l'apartat anterior, sense perjudici que aquestes puguin deduir les accions que siguin procedents contra les persones a les quals siguin materialment imputables les infraccions.

Article 33.

1. Les infraccions a les normes d'ordenació de les telecomunicacions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Es consideren infraccions molt greus:

a) La realització d'activitats o prestacions sense títol administratiu habilitador, quan sigui legalment necessari, així com la utilització de freqüències radioelèctriques sense autorització o diferents a les autoritzades, excepte en els casos previstos al punt 3, a), d'aquest article.

b) La instal·lació de terminals o equips no homologats o que no tinguin el certificat de compliment de les especificacions tècniques a les quals es refereix l'article 29, que produeixin danys molt greus en les xarxes de telecomunicació.

c) La producció deliberada d'interferències definides com a perjudicials en el Conveni internacional de telecomunicacions.

d) La negativa a ser inspeccionat o l'obstrucció i resistència a la inspecció administrativa.

e) L'incompliment de les condicions essencials de les concessions dels serveis públic de telecomunicació.

f) La comissió, en el termini d'un any, de dues o més infraccions greus, sancionades mitjançant una resolució definitiva.

3. Es consideren infraccions greus:

a) La prestació de serveis de telecomunicació que no tinguin el caràcter de públics sense títol administratiu habilitador, quan aquest sigui requerit de manera específica d'acord amb aquesta Llei o la falta de notificació quan sigui preceptiva, així com la utilització de freqüències radioelèctriques sense autorització o diferents de les autoritzades.

b) L'incompliment de les condicions de les concessions de serveis públics de telecomunicació, llevat que s'hagi de considerar una infracció molt greu de conformitat amb el que preveu el número anterior.

c) La importació, fabricació en sèrie, distribució, venda o exposició per a la venda d'equips o aparells que no disposin dels certificats d'homologació i de compliment de les especificacions tècniques que s'estableixin d'acord amb aquesta Llei o que resultin dels acords o convenis internacionals subscrits per Espanya sobre normalització i homologació, així com la falta de notificació del canvi de titularitat d'aquests quan sigui preceptiva.

d) La instal·lació de terminals o equips no homologats o que no tinguin el certificat de compliment de les especificacions tècniques a què es refereix l'article 29, que produeixin danys greus en la xarxes de telecomunicació.

e) L'alteració o manipulació de les característiques tècniques dels equips o aparells, així com de les seves marques, etiquetes o signes d'identificació.

f) Els canvis d'emplaçament o característiques radioelèctriques de les estacions d'aquesta naturalesa sense l'autorització corresponent.

g) L'incompliment per part de les entitats col·laboradores en matèria de normalització i homologació de les prescripcions tècniques i autoritzacions o concerts que s'estableixin per reglament per al seu funcionament.

h) La instal·lació, en condicions de funcionament, d'estacions radioelèctriques, sense llicència o autorització administrativa quan sigui legalment necessària.

i) La mera producció d'interferències perjudicials definides en el Conveni internacional de telecomunicacions, que no es trobin compreses en el punt 2 d'aquest article.

j) L'emissió de senyals d'identificació falsos o enganyosos.

k) La comissió, en el termini d'un any, de dues o més infraccions lleus, sancionades mitjançant una resolució definitiva.

l) Qualsevol altra infracció de la normativa d'ordenació de les telecomunicacions que impliqui un incompliment greu de les obligacions dels prestadors i usuaris de serveis de telecomunicació, llevat que s'hagi de considerar molt greu de conformitat amb el que disposa el punt 2 d'aquest article.

4. Es consideren infraccions lleus:

a) La producció de qualsevol tipus d'emissió radioelèctrica no autoritzada, llevat que s'hagi de considerar falta greu o molt greu.

b) La mera producció d'interferències no admissibles que no s'hagin de considerar falta molt greu o greu.

c) El fet de no facilitar les dades requerides per l'Administració quan siguin exigibles de conformitat amb el que preveu la normativa reguladora de les telecomunicacions.

d) No disposar dels preceptius quadres de tarifes quan la seva exhibició sigui exigida per la normativa reguladora de les telecomunicacions.

e) El tracte desconsiderat amb els usuaris. La infracció a què es refereix aquest apartat es qualifica d'acord amb els supòsits que sobre això preveu la normativa sobre drets dels consumidors i usuaris.

f) Qualsevol altra infracció de la normativa d'ordenació de les telecomunicacions que impliqui un incompliment de les obligacions dels prestadors i usuaris de serveis de telecomunicació, llevat que s'hagi de considerar greu de conformitat amb el que disposa el punt 3 d'aquest article.

Article 34.

1. Les infraccions lleus se sancionen amb una advertència o multa de fins a 50.000 pessetes, les greus amb multes de fins a 1.000.000 de pessetes, i les molt greus amb multes de fins a 10.000.000 de pessetes.

En tot cas, la quantia de la sanció que s'imposi, dins els límits indicats, es gradua d'acord amb el nombre d'infraccions en relació amb les característiques peculiars de l'activitat de què es tracti, i amb la seva repercussió social.

2. Les sancions imposades per infraccions compreses als apartats 2, a); 2, b); 3, c); 3, d), i 3, e), de l'article 33 poden comportar, com a sanció accessòria, la confiscació d'equips i aparells confiscats a l'infractor.

3. Les infraccions molt greus, en raó a les seves circumstàncies, poden donar lloc a la revocació definitiva del títol administratiu habilitador del servei que presti l'infractor.

Així mateix es pot acordar la suspensió provisional del títol i la clausura provisional de les instal·lacions, per un termini màxim de sis mesos, com a mesura d'assegurament de l'eficàcia de la resolució definitiva que s'adopti.

4. En les infraccions previstes als apartats 2, a), i 3, a), de l'article 33, a més de la sanció corresponent, l'infractor està obligat al pagament dels cànon que estigui obligat a satisfer en el supòsit que hagi estat autoritzat.

5. Es faculta el Govern perquè, mitjançant un reial decret, actualitzi la quantia de les sancions previstes en funció de les modificacions que experimenti l'índex de preus al consum.

Article 35.

1. Les infraccions que regula aquesta Llei prescriuen al cap de tres, sis o dotze mesos, segons que es tracti d'infraccions lleus, greus o molt greus, respectivament, si abans de transcórrer els terminis assenyalats no s'ha notificat a l'infractor la incoació de l'oportú expedient sancionador contra aquest.

Havent-se iniciat la instrucció de l'expedient en els terminis assenyalats, les infraccions prescriuen si les actuacions pateixen una paralització per un temps superior a tres mesos per una causa no imputable a aquell, i aquest termini es computa entre dues actuacions o diligències consecutives que siguin legalment o reglamentàriament necessàries per a la resolució de l'expedient.

En el supòsit d'infracció continuada, el termini de prescripció no es comença a comptar fins al moment en què es deixi de fer l'activitat infractora.

2. El termini de prescripció de les infraccions s'interromp, en tot cas, quan s'hagin de practicar actuacions, que han de figurar de manera expressa en l'expedient, encaminades a descobrir la identitat o domicili del denunciador o qualsevol altra circumstància necessària per a l'efectivitat de la sanció.

3. Prescriuen en el termini d'un any, comptat a partir de la data en què sigui ferma la resolució per la qual es van imposar, les sancions que no hagin estat fetes efectives en el termini esmentat.

4. El termini de prescripció de la sanció s'interromp per les actuacions encaminades a la seva execució forçosa o pel començament del compliment d'aquella.

Article 36.

1. La competència sancionadora correspon al ministre de Transports, Turisme i Comunicacions si es tracta d'infraccions molt greus, al secretari general de Comunicacions si es tracta d'infraccions greus i al director general de Telecomunicacions si es tracta d'infraccions lleus.

2. Aquesta competència s'entén sense perjudici de les potestats sancionadores que corresponguin a les comunitats autònomes en els supòsits de concessions administratives sobre serveis de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència a què es refereix l'article 26, 5, d'aquesta Llei.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.- 1. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'establir el primer Pla nacional de telecomunicació.

2. En desplegament del que disposa l'article 28 d'aquesta Llei, el Pla té com a horitzó la integració progressiva de les xarxes de telecomunicació, en primer terme, cap a una xarxa digital de serveis integrats de banda estreta basada, essencialment, en l'evolució de l'actual xarxa telefònica commutada i, en segon terme, cap a una integració compatible amb la consecució a més llarg termini d'una xarxa digital de serveis integrats de

banda ampla. Tot això d'acord amb les recomanacions dels organismes internacionals de telecomunicacions.

3. El Pla ha de fixar, com a mínim, els aspectes següents:

- a) Vigència temporal d'aquest.
- b) objectius, i entre aquests:

- Nivells d'extensió dels serveis públics de telecomunicació a zones rurals i urbanes.
- Programa d'introducció de nous serveis.
- Calendari d'integració i coordinació de xarxes i serveis.
- Previsions d'introducció de tècniques digitals en les xarxes.
- Telecomunicacions espacials.
- Experiències pilot de xarxa digital de serveis integrats.

c) En relació amb els objectius assenyalats, la determinació dels mitjans, fons, calendaris i drets i obligacions dels gestors dels serveis públics de telecomunicació que siguin necessaris per a la realització del Pla.

Segona.- 1. S'encomana al Govern que, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, formalitzi un nou contracte amb la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya. El contracte ha de determinar els serveis portadors i finals de telecomunicació l'explotació dels quals es concedeix a la dita Companyia.

2. Durant la vigència del contracte es poden incloure en la concessió nous serveis atorgats d'acord amb el que especifica aquesta Llei. La data de caducitat de la seva concessió és la que fixin per als serveis inicialment atorgats.

3. La concessió està sotmesa a la Llei de contractes de l'Estat, a aquesta Llei i a la resta de l'ordenament jurídic, excepte en el règim de les expropiacions i imposició de servituds de què la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya sigui beneficiària en la condició de concessionària de serveis portadors i serveis finals de telecomunicació, que s'ha de subjectar al procediment especial d'urgència, que regula l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa, amb les peculiaritats següents:

a) La declaració d'utilitat pública per a cada cas específic correspon al delegat del Govern a la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya, amb la presentació prèvia a aquest per part de la Companyia dels oportuns projectes ajustats a les especificacions tècniques que corresponguin.

b) Als efectes assenyalats, es declaren d'urgència totes les obres i instal·lacions necessàries per a la prestació dels serveis monopolitzats que porta a terme la Companyia, corresponents a projectes tècnics degudament autoritzats.

4. La participació de capital nacional no ha de ser en cap cas inferior al 75 per 100 del capital social en la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya.

5. La Companyia Telefònica Nacional d'Espanya pot explotar serveis de valor afegit, en règim de concurrència, en els termes que estableix aquesta Llei.

La Companyia Telefònica Nacional d'Espanya ha de presentar separatament en els seus comptes i balanços de cada exercici les activitats relacionades amb els serveis que presti en règim de monopoli de les que exploti en règim de concurrència, a més d'altres requisits que es puguin imposar per garantir la neutralitat en relació amb el que disposa l'article 24, 5.

La Companyia Telefònica Nacional d'Espanya ha de presentar separatament, en els seus comptes i balanços de cada exercici, les seves activitats industrials que efectui per si mateixa o que efectuïn societats filials diferents de les anteriorment esmentades.

6. D'acord amb el que estableixen la Llei de contractes de l'Estat i aquesta Llei, per a la millor eficàcia i el compliment més exacte del que estableix el contracte, s'ha de designar un delegat del Govern a la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya, les atribucions del qual s'han de fixar per reglament. En tot cas, aquestes atribucions han d'incloure el dret de veto per raons d'interès públic davant els acords de l'entitat gestora, així com les competències que a l'article 28 s'assignen al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions respecte a les inversions i a l'execució dels plans de la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya.

El delegat del Govern està adscrit al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions.

7. En el moment de la formalització del nou contracte queda sense efecte l'actualment vigent, aprovat pel Decret de 31 d'octubre de 1946.

Tercera.- 1. Es crea el Consell Assessor de Telecomunicacions que, presidit pel ministre de Transports, Turisme i Comunicacions o la persona en qui delegui, es constitueix com a màxim òrgan assessor del Govern en matèria de telecomunicacions.

2. Les funcions del Consell són l'estudi, deliberació i proposta en matèries relatives a les telecomunicacions, així com informar dels assumptes que el Govern li sol·liciti o dels que s'abordin per pròpia iniciativa del Consell.

3. El Govern ha d'establir la composició i el règim de funcionament del Consell Assessor de Telecomunicacions, els membres del qual representen l'Administració, els usuaris, els proveïdors de serveis de telecomunicació, les indústries fabricants d'equips de telecomunicació i els sindicats més representatius en el sector.

Quarta.- Als efectes de la defensa del domini públic a què fa referència l'article 7, 2, les limitacions i servituds que s'hi esmenten poden ser de tres tipus:

a) Sobre l'altura d'edificis pròxims.

b) En relació amb la distància mínima a què s'han d'ubicar indústries i instal·lacions elèctriques d'alta tensió i ferrocarrils electrificats.

c) Referents a la distància mínima a què s'han d'ubicar transmissors radioelèctrics.

En qualsevol cas, no es poden exigir, per via reglamentària, limitacions ni servituds més grans que les següents:

— Per a distàncies inferiors a 1.000 metres, l'angle sobre l'horitzontal amb què s'observi des de l'altura màxima de les antenes receptores de l'estació el punt més elevat d'un edifici ha de ser com a màxim de tres graus.

— La màxima limitació exigible de separació entre una indústria o una línia elèctrica d'alta tensió o ferrocarril i qualsevol de les antenes receptores de l'estació ha de ser de 1.000 metres.

— La instal·lació de transmissors radioelèctrics a les rodalies de l'estació s'ha de fer amb les limitacions següents:

Gamma de freqüències	Potència radiada aparent del transmissor en direcció a la instal·lació a protegir	Màxima limitació exigible de separació entre les instal·lacions a protegir i l'antena del transmissor
	Quilowatts	Quilòmetres
$f \leq 30$ MHz	$0,01 < P \leq 1$	2
	$1 < P \leq 10$	10
	$P > 10$	20
$f > 30$ MHz	$0,01 < P \leq 1$	1
	$1 < P \leq 10$	2
	$P > 10$	5

Cinquena.- 1. El paràgraf quart de l'article 2 de la Llei 4/1980, de 10 de gener, queda redactat de la manera següent: «L'atribució de freqüències l'efectua el Govern en aplicació dels acords i convenis internacionals i de les resolucions o directrius dels òrgans internacionals als quals pertany Espanya i que vinculin l'Estat espanyol.»

2. El paràgraf primer de l'article 5 de la Llei 4/1980, de 10 de gener, queda redactat de la manera següent: «La gestió directa dels serveis públics de radiodifusió i televisió s'exerceix a través de l'ens públic RTVE.»

La disposició addicional primera de la Llei 46/1983, de 26 de desembre, queda redactada de la manera següent: «L'emissió i transmissió de senyals del tercer canal de televisió s'efectua a través d'ones, de conformitat amb el que disposa l'article 2, números 2 i 4, de la Llei 4/1980, de 10 de gener.»

Sisena.- 1. Per poder ser titular d'una concessió d'algun servei públic de radiodifusió sonora, s'han de reunir els requisits següents:

a) Tenir la nacionalitat espanyola i no estar comprès en cap de les circumstàncies enumerades a l'article 9 de la Llei de contractes de l'estat.

b) Si es tracta de persones jurídiques que tinguin la forma de societat anònima, les seves accions són nominatives. La participació estrangera en el seu capital no pot superar directament o indirectament el 25 per 100 d'aquest.

Si la qualitat de soci la té una societat per accions, és necessari que totes les seves accions siguin nominatives, i aquesta condició s'aplica a les societats que puguin ser titulars d'aquestes últimes accions, i així successivament.

Aquests mateixos requisits s'apliquen a les participacions o títols equivalents en el capital social a tota classe de persones físiques.

c) Si es tracta d'entitats sense ànim de lucre, els titulars dels seus òrgans directius i tutelars han de tenir la nacionalitat espanyola i estar domiciliats a Espanya.

d) En cap cas, una mateixa persona física o jurídica no pot ser titular de més d'una concessió per a l'explotació de serveis de radiodifusió sonora d'ona mitjana ni de més de dues concessions per a l'explotació de serveis de radiodifusió sonora d'ones mètriques amb modulació de freqüència que coincideixin substancialment en el seu àmbit de cobertura.

L'atorgament de més d'una concessió a una mateixa persona física o jurídica per a l'explotació dels serveis de radiodifusió sonora d'ones mètriques amb modulació de freqüència que coincideixin substancialment en el seu àmbit de cobertura només es pot fer si pel nombre de les ja atorgades queda prou assegurada la pluralitat en l'oferta radiofònica.

e) Una persona física o jurídica no pot participar majoritàriament en més d'una societat concessionària quan explotin serveis de radiodifusió sonora que coincideixin substancialment en el seu àmbit de cobertura.

f) Qualsevol modificació en la titularitat de les accions, participacions o títols equivalents de les societats concessionàries del servei públic de radiodifusió sonora, així com les ampliacions de capital quan la subscripció d'accions o títols equivalents no es faci en la mateixa proporció entre els propietaris del capital social, l'ha d'autoritzar prèviament l'Administració.

g) No pot ser concessionari qui, havent obtingut anteriorment una concessió, no hagi assegurat la continuïtat en el servei, o havent estat sancionat amb una falta qualificada de molt greu, en aplicació del règim sancionador establert en aquesta Llei, se li hagi revocat la concessió.

2. En la concessió dels serveis públics a què fa referència aquesta disposició adicional són aplicables els criteris i condicions següents:

a) La concessió s'atorga per un termini de deu anys i es pot renovar successivament per períodes iguals.

b) Sempre que l'adquirent reuneixi els requisits legals, la concessió és transferible, amb l'autorització administrativa prèvia.

3. Els titulars dels serveis de radiodifusió sonora estan obligats a difondre gratuïtament, esmentant-ne la procedència, els comunicats i avisos de caràcter oficial i d'interès públic que procedeixin de les autoritats que es determinin per reglament.

Setena.- 1. La gestió de les concessions o autoritzacions, així com la dels certificats de compliment de les especificacions tècniques d'equips, aparells, dispositius i sistemes de telecomunicació que preveu aquesta Llei dóna dret a la percepció de taxes compensatòries del cost dels tràmits i actuacions necessaris d'acord amb el que disposen els apartats següents.

2. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació per part de l'Administració dels serveis necessaris per a l'atorgament de les concessions, autoritzacions o certificats corresponents.

3. És subjecte passiu de la taxa la persona natural o jurídica que sol·liciti la corresponent concessió, autorització o certificat.

4. La quantia de la taxa és de:

a) Mil pessetes si es tracta d'autoritzacions.

b) Dues mil pessetes si es tracta de concessions.

c) Si l'autorització o concessió requereix una anàlisi de projecte tècnic, 5.000 pessetes.

d) Si es tracta de certificats, la quantia de la taxa s'obté per aplicació dels conceptes següents:

$$A + B + C$$

En què:

A = 5.000 pessetes.

B = 5.000 pessetes pel nombre d'hores fixades per a cada tipus d'assaig, segons un barem que s'ha d'establir per via reglamentària.

C = (4×10^{-3}) pel cost d'inversió del material utilitzat en cada tipus d'assaig, segons un barem que s'ha d'establir per via reglamentària.

5. Quan els assajos o proves per comprovar el compliment de les especificacions tècniques es facin en un centre autoritzat aliè a l'Administració, només es percep el concepte A.

6. Quan s'utilitzin les instal·lacions de l'Administració per a la realització de proves o assajos per part de persones o entitats alienes a aquesta, s'han de percebre les quanties obtingudes per aplicació dels conceptes C i, si s'escau, B.

7. La taxa es merita en el moment de la sol·licitud corresponent.

8. El rendiment de la taxa s'ha d'ingressar en el Tresor en la forma que es determini per reglament.

9. La taxa és objecte d'autoliquidació pel subjecte passiu en la forma que es determini per reglament.

10. La Llei de pressupostos de cada exercici pot modificar les quanties aplicables a la taxa establerta en aquesta disposició.

Vuitena.- 1. Es continuen regint per la seva legislació específica el servei de radioaficionats, la instal·lació d'antenes col·lectives, les instal·lacions radioelèctriques receptors de programes de televisió transmèsos per satèl·lits de telecomunicacions del servei fix per satèl·lits i altres equips, aparells, estacions, sistemes i serveis de teleco-

municació no esmentats expressament en aquesta Llei, mentre no s'oposin a aquesta.

2. Els sistemes radioelèctrics en grups tancats d'usuaris sense connexió a la xarxa telefònica pública de buscapersones, telecomandament, telemesura, telesenyallització, telealarmes i telefonia mòbil es consideren un servei de valor afegit dels compresos a l'article 23, i la seva explotació es realitza en concurrència. No obstant això, quan el titular i l'usuari d'aquests sistemes sigui la mateixa persona física o jurídica, no hi és aplicable el que estableix l'article 15, apartats 1 i 2.

Novena.- 1. L'import de l'exacció a què es refereix l'article 7.3 és el resultat de multiplicar la quantitat de domini radioelèctric reservat, expressat en unitats de reserva radioelèctrica, pel valor que s'assigni a la unitat.

2. S'entén per unitat de reserva radioelèctrica un patró convencional de mesura, referit a una amplada de banda d'un quilohertz sobre un territori d'un quilòmetre quadrat en el període d'un any.

3. El valor de la unitat de reserva radioelèctrica pot ser diferent per a les diferents bandes i sub-bandes de freqüència de l'espectre radioelèctric, i per als diferents serveis autoritzats en cadascuna, de conformitat amb el Reglament de radiocomunicacions, annex al Conveni internacional de telecomunicacions, segons la naturalesa pública o privada del servei. El valor d'aquesta unitat s'ha de fixar a la Llei de pressupostos de cada exercici de manera que cobreixi el finançament de les obres, instal·lacions i serveis necessaris per a la protecció, ordenació, gestió i control del domini radioelèctric.

4. El cànon a que fa referència aquest apartat l'han de satisfer tant les estacions radioelèctriques emissores com les merament receptores que necessitin reserva radioelèctrica. Les estacions merament receptores que no disposin de reserva radioelèctrica estan excloses del pagament del cànon.

S'autoritza el Govern perquè procedeixi a la regulació dels procediments de liquidació i pagament del cànon, incloent-hi, si s'escau, el règim d'autoliquidació. L'import de l'exacció s'ha d'ingressar en el Tresor.

5. Les controvèrsies que puguin sorgir en l'aplicació d'aquest cànon es consideren de naturalesa tributària als efectes de les corresponents reclamacions en la via econòmicoadministrativa. L'impagament pot motivar la suspensió o pèrdua del dret a l'ocupació del domini radioelèctric.

Desena.- 1. La utilització en una xarxa de telecomunicació d'ones electromagnètiques de freqüències superiors a 3.000 gigahertz i propagades per l'espai sense guia artificial se sotmet al mateix règim que la utilització de les ones radioelèctriques.

2. Per a la gestió adequada de les corresponents bandes de freqüència es considera que l'espai pel qual es paguen aquestes ones electromagnètiques és una extensió del domini públic radioelèctric. Per a la utilització o reserva d'aquest domini és aplicable íntegrament l'article 7 d'aquesta Llei.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.- Per als serveis públics de radiodifusió s'estableix el següent:

1. Fins que no s'aprovin els reglaments tècnics i de prestació dels serveis corresponents, són aplicables els reials decrets 2648/1978, de 27 d'octubre; 1433/1979, de 8 de juny, i altres disposicions vigents en què es regula la prestació d'aquests serveis, en el que no s'oposin al que preveu aquesta Llei.

2. Per a les empreses de radiodifusió que actualment disposen d'enllaços i centres emissors continua vigent la legislació anterior a aquesta Llei, fins que no sigui neces-

sària la seva integració en una xarxa pública, d'acord amb el que estableix l'article 28 d'aquesta Llei.

Segona.- En el termini de dotze mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les entitats concessionàries de serveis previstos en aquesta, i que actualment no tinguin reglaments tècnics o de prestació dels serveis aprovats per l'Administració, poden presentar propostes de redacció d'aquests reglaments. A partir del termini esmentat, l'Administració ha de procedir a l'elaboració i aprovació dels corresponents reglaments.

Tercera.- A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els serveis legalment autoritzats que per aplicació del que disposa aquesta s'hagin de considerar serveis de valor afegit o de difusió, les xarxes associades a tots dos, així com qualsevol altra xarxa existent, disposen del termini d'un any, a partir de la data esmentada, per ajustar-se al que estableix aquesta Llei.

Quarta.- En el termini de sis mesos, el Govern ha de donar compliment al que preveuen el paràgraf segon de l'article 29.3 i el paràgraf tercer de la disposició addicional tercera d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única.- 1. Queden derogades la Llei de 22 d'abril de 1885, que autoritzava el Govern a plantejar un sistema complet de línies electrotelegràfiques; la Llei de 26 d'octubre de 1907, que autoritzava el Govern a desenvolupar els serveis de radiotelegrafia, cables i telèfons; la Llei de 26 de juny de 1934, sobre estructura tècnica i econòmica del servei de radiodifusió nacional; l'article 1.4 de la Llei 4/1980, de 10 de gener, de l'Estatut de radiodifusió i televisió, i totes les altres disposicions que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

2. Fins a l'aprovació dels reglaments tècnics i de prestació dels serveis continuen en vigor els actualment vigents, en tot el que no s'oposin al que preceptua aquesta Llei.

DISPOSICIÓ FINAL

S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

ANNEX

Als efectes d'aquesta Llei, s'adopten les definicions següents:

1. Comunicació: La transferència d'informació d'acord amb convencions adoptades.

2. Senyal: Fenomen físic en què una o més de les seves característiques varia per representar informació.

3. Telecomunicació: Tota transmissió, emissió o recepció de signes, senyals, escrits, imatges, sons o informacions de qualsevol naturalesa per fil, radioelectricitat, mitjans òptics o altres sistemes electromagnètics.

4. Ones radioelèctriques o ones hertzianes: Ones electromagnètiques, la freqüència de les quals es fixa convencionalment per sota de 3.000 gigahertz, que es propaguen per l'espai sense guia artificial.

5. Radiocomunicació: Tota telecomunicació transmesa per mitjà d'ones radioelèctriques.

6. Transmissió: Acció de transportar senyals d'un punt a un altre o a diversos punts. La transmissió es pot efectuar amb emmagatzematge intermedi o sense.

7. Canal de transmissió: Mitjà de transmissió unidireccional de senyals entre dos punts.

8. Circuit: Combinació de dos canals de transmissió que permet la transmissió bidireccional de senyals entre dos punts, per sustentar una sola comunicació.

9. Commutació: Procés consistent en la interconnexió de canals de transmissió o circuits amb emmagatzematge intermedi o sense pel temps necessari per transportar senyals.

10. Xarxa de telecomunicació: Conjunt de canals de transmissió, circuits i, si s'escau, dispositius o centrals de commutació, que proporcionen connexions entre dos o més punts definits per facilitar la telecomunicació entre ells.

11. Interferència perjudicial: Interferència que compromet el funcionament d'un servei de radionavegació o d'altres serveis de seguretat, o que degrada greument, interromp repetidament o impedeix el funcionament d'un servei de radiocomunicació explotat d'acord amb el Reglament de radiocomunicacions de la Unió Internacional de Telecomunicacions.

12. Espectre de freqüències radioelèctriques: És el conjunt d'ones radioelèctriques la freqüència de les quals està compresa entre 3 quilohertz i 3.000 gigahertz. L'espectre de freqüències radioelèctriques es divideix, d'acord amb el Reglament de radiocomunicacions de la Unió Internacional de Telecomunicacions, annex al Conveni internacional de telecomunicacions, en les bandes següents:

Banda	Gamma de freqüències
Ones miriamètriques	3 a 30 kHz
Ones quilomètriques	30 a 300 kHz
Ones hectomètriques	300 a 3.000 kHz
Ones decamètriques	3 a 30 MHz
Ones mètriques	30 a 300 MHz
Ones decimètriques	300 a 3.000 MHz
Ones centimètriques	3 a 30 GHz
Ones mil·limètriques	30 a 300 GHz
Ones decimil·limètriques	300 a 3.000 GHz

13. Domini públic radioelèctric: És l'espai pel qual es poden propagar les ones radioelèctriques.

14. Terminal: És tot equip o aparell que envia o rep senyals sobre una xarxa de telecomunicació a través dels punts de connexió o terminació definits i d'acord amb les especificacions aprovades.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 18 de desembre de 1987.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ